

1920 **KÖZLEMÉNYEK** 1920

KIADJA AZ IPARTESTÜLET, BUDAPEST, VIII., NÉMET-UTCA 22. SZ.
XXXXXXXXXXXXXXXXX XVI. ÉVFOLYAM. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

15-341.
SZÁM

JELEN SZÁM SZERKESZTÉSEÉRT FELELŐS:
SORG ANTAL ÉPÍTŐMESTER.

DEC.
15.

Egyes szám ára 4 korona.

Tagok a tagdíj ellenében ingyen kapják.

Tartalom: *Gunszt József halála. — Az építőipari törvénytervezet előkészítése (vége). — A kőfaragó munkabérek. — A munkabérek újabb megállapítása. — A békéltető bizottságok visszaállítása. — Az ácsiparrestület megalakulása. — A mérnöki és építési munkák díjszabása. — Tanoncszabadtás. — A kőművesmesterek stb. iparrestületek közgyűlése. — Házilagos munkák elszámolása.*

Gunszt József halála. *Gunszt József* iparrestületünk nyugalmazott főjegyzője december 11-én hosszas betegeskedés után 75 éves korában meghalt. Hosszu munkásélet záródott le mögötte. Neve fogalomná lett az építőiparosok között, mert életének csaknem felét az iparrestület és az építőiparosok szolgálatában töltötte el.

Gunszt József Aradon született 1845. évben. Középiskolai tanulmányainak végezése után a bécsi egyetemre került, hol a jogi és államtudományi karon négy félévet töltött. 1867-ben a hírlapírói pályára lépett, majd 1870. évben Pest város szolgálatába lépett. 1879-ben a X. kerületi előljáróhoz jegyzőnek választották meg.

IParrestületünk 1886. évben megalakulván, jegyzővé választotta s 1891. végéig a fővárosnál viselt állásával egyidejűleg látta el itteni munkáját. Mikor az iparrestület ügyeinek ellátása a hivatalos időnek egész napra való kiterjesztésétette szükségessé, a főváros szolgálatából kilépett és 1892-től fogva egész munkaerejét az iparrestület ügyeinek ellátására szentelte. Harminckét éven át ritka becsületességgel és önfeláldozással végezte feladatát. Az építőiparosok érdekében a végletekig menő harcot folytatott s könyörtelenül üldözte a kontárokat. Több nagy munkásmozgalmat küzdött végig. Különösen nagy és eredményes munkát fejtett ki az 1906. évi munkáskizárás alkalmával, amikor hét hónapig tartó, nap-nap után zajló testületi működésén kívül a Magyar Építőmesterek Országos Szövetségének szervezésével kapcsolatos idegfeszítő munkát is lebonyolította. Az iparrestületnél kifejtett eredményes munkájának elismerésül az előljáróság 1907-ben főjegyzővé nevezte ki.

Élénk részt vett az ipari mozgalmakban is. Választmányi tagja volt az Iparrestületek Országos Szövetségének és a

Magyar Építőmesterek Egyesületének; az Ipartestületi Tisztviselők Orsz. Szövetségének pedig elnöke.

Feleségének 1917. végén bekövetkezett halála megrendítőleg hatott rá. Ettől fogva betegeskedni kezdett s minthogy hivatali munkáját most már rendszeresen nem tudta ellátni, 1918. év végén jól megérdemelt nyugalomba vonult.

December 14-én temették el a Margit-kórház halottas házából. Ipartestületünk a megboldogult ravatalára koszorút helyezett s tagjaink a temetésen utolsó istenhozzádot mondtak Neki.

Békesség lebegjen emléke fölött!

□ □

□ □

Az építőipari törvénytervezet előkészítése.

E tárgyban tartott utolsó ülésen a különböző építőipari fokozatok munkakörének meghatározása képezte a tárgyalás anyagát.

Csupán az építőmester és a mérnök hatáskörére történt megállapodás, ellenben a kőműves-, kőfaragó- és ácsmesterek munkakörének meghatározására nézve megegyezés nem jött létre, minek folytán az egyes érdekeltségek külön-külön nyujtották be kívánságaikat.

A jogi személyek és az építési vállalkozók iparüzési jogának megállapítása ügyében kiküldött bizottság nem jutott megegyezésre s ezért *Edvi Illés* László az építőmesteri érdekeltség javaslatát terjesztette be, melynek értelmében

„Építési vállalkozással a magasépítés terén csak az építőmesterségek gyakorlására jogosított, képesítéssel és iparendéllyel bíró önálló építőiparosok foglalkozhatnak.“

„*Jogi személyek* nem üzhetnek magasépítési ipart, hanem mindennemű idetartozó munkát arra jogosított építőiparossal önálló vállalatban tartoznak végeztetni. Ezen rendelkezés kijátszásának megakadályozása végett az építési szerződés az illetékes ipartestület előtt bemutatandó.“

„*Az építési vállalkozói* fokozat a törvényből kihagyandó s a törvény életbelépésétől kezdve építési vállalkozói iparigazolvány többé ne legyen kiadható.“

Ezen javaslathoz csatlakoztak az összes munkaadói érdekképviseletek. Külön véleményt jelentett be az Építési Vállalkozók Egyesülete és *Czaballay* Kálmán min. tanácsos, a Föv. Közmunkák Tanácsának kiküldötte, a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara

képviselője pedig a jogi személyek építőiparüzése érdekében szólalt fel.

Az ácsmesterek munkaköre. Az ácsmesteri érdekeltség kívánságait *Czipauer* László ácsmester adta elő a következőkben:

Az ácsmesternek joga legyen mindennemű túlnyomólag fából való épületszerkezeteket, továbbá nehéz szerkezetű ácsépítményeket saját felelősségére elkészíteni. Az ácsmester hatásköre terjesztessék ki az egyszerű szerkezetű vasbeton munkára is.

Az építő- és kőművesmesterek hatásköre olyképen állapíttassék meg, hogy a felépítendő épület összes munkáit elvállalhassák ugyan, de az ácsmunkát iparendéellyel és saját munkateleppel bíró ácsmesterrel tartozzanak vállalatban elvégeztetni. Külön ácsmunkát ne vállalhassanak. Ugyanilyen tekintet alá esnek a mérnöki munkálatok is, amennyiben ácsmunka előfordul bennük. Ácsmunkavezetőt, ácssegédet és ácsstanoncol csak ácsmester tarthasson.

Az építőmesterek hatáskörének ilyen korlátozása ellen *Edvi Illés* László tiltakozást jelentett be.

A kőfaragómesterek hatásköre tekintetében *Weisinger* György nyújtotta be a kőfaragómesterek kívánságait.

Mindennemű kőfaragó és kőszobrászi munkát — akár termés-, akár műkőből — csak kőfaragómester készíthet, és amennyiben az elhelyezés egyemelet magasságot meg nem halad, elhelyezhet. Az egyemeletes magasságot meghaladó állványozási munkát a kőfaragómester csak építő- vagy ácsmester által készített állványon végezheti. Sírkőkészítést, gyártást és elhelyezést csak kőfaragómester végezhet.

Amennyiben az építő- és kőművesmestereknek megadatnék az a jog, hogy kőfaragó munkát elvállalhassanak, úgy arra kötelezendők, hogy ezen munkákat kőfaragómesternek tartozzanak vállalatba kiadni. Kőfaragósegédet csakis kőfaragómesterek alkalmazhassanak.

Az építőmesterek hatáskörének a kőfaragómesterek által kívánt megcsonkítása ellen *Mann* József építőmester jelentett be óvást.

Zielinski Szilárd elnök azt javasolta, hogy „amennyiben az az építőmester saját ács- vagy kőfaragóteleppel nem bír, úgy az általa vállalt ács- vagy kőfaragómunkát csakis saját teleppel bíró ács-, illetve kőfaragómesterrel végeztethesse.”

A kőművesmesterek munkaköre megállapítására nézve *Markó* Elek kőművesmester tett javaslatot, melynek értelmében

„a kőművesmesternek legyen joga bárhol minden föld-, kőműves- és elhelyező építőmunkát önállóan végezni. Ezenkívül legyen joga bármily egyemeletes épületet, a kapcsolatos egyéb ipari munkákkal együtt teljesen önállóan elkészíteni, továbbá műépítész és mérnök felügyelete mellett monumentális munkákat is végezni.“

Ezzel szemben *Farkas Elek* építőmester azt javasolja, hogy „a kőművesmesternek joga legyen olyan házakat és egyéb építkezéseket a kapcsolatos összes építési munkákkal együtt önállóan létesíteni, melyek az egyemeletnyi magasságot meg nem haladják és melyeknél a szerkezeti főfalak közötti fesztávolság hat és fél méternél, az emeletmagasság pedig öt méternél nem nagyobb.“

„Joga van ezenkívül a kőművesmesternek mindennemű tatarozást és oly átalakítást, mely szerkezetet nem érint, bármely épületen önállóan végezni. Végül minden olyan épület lebontását végezheti, amelyet maga létesíthet.“

„A vizsgázott kőművesmesterek eddigi jogkörükben maradjanak; a tágított hatáskörben csak megfelelő különbözeti vizsga letétele után nyerjenek jogosultságot.“

A két javaslat összeegyeztetése céljából beható vita fejlődött ki, melyben többféle közvetítő javaslatot terjesztettek elő.

A kútmesterek hatásköre tekintetében az 1912. évi törvénytervezetnek idevonatkozó javaslatát fogadta el az értekezlet.

A padló- és falburkolók mindenféle padlónak és falnak építőanyaggal való burkolására jogosultak.

A menyezetkészítők mindennemű építőanyaggal való díszmenyezeteket képezhetnek ki az építési tervek alapján.

Az épületszobrász hatásköre kőből, műkőből, gipszből, égetett anyagból és fémből való szobrászati díszítő alkatrészek készítésére és elhelyezésére terjed ki.

Világítási felszerelők és egészségügyi berendezők hatáskörét az érdekelt iparosok bevonásával ezen előkészítő ankét keretén kívül állapították meg. (Vége.)

□ □

□ □

A kőfaragó munkabérek újabb rendezése.

A kőfaragómesterek szövetsége és az ipartestület kőfaragó szakosztálya a kőfaragósegédek munkabérét felemelte. 1920. évi november hó 15-ikétől kezdődőleg a munkabér az 1914. évi január 1-én életbeléptetett bértarifa szerinti alapárakra az accordban végzett munkáknál 1200% felülfizetés, az órabérben végzett munkáknál 10—11—12 korona órabér fizetendő.

A munkabérek újabb megállapítása. Az építőipari munkabérek az építőmesterek szövetsége további rendelkezésig következőleg szabályozta:

Folyó évi december 20-ától kezdve az eddig hatályban volt munkafeltételek összes többi rendelkezéseinek érvényben tartása mellett, a minimális munkateljesítmény szolgáltatása ellenében, napi 9 $\frac{1}{2}$ órai munkaidőre minden ténylegesen munkában töltött óra után, *érdem és szorgalom szerint* fizetendő:

falazó kőművesnek	7.50	K-tól	10.50	K-ig
diszvakolónak	9.—	„	11.—	„
fehér- és rabitzmunkásoknak	10.—	„	11.50	„
lógó- és létraállványon dolgozóknak	10.—	„	13.—	„
kazán- és kéményfalazóknak az alapban	9.—	„	10.50	„
20 méter magasságig	10.—	„	11.50	„
20 méter magasságon felül	11.—	„	12.50	„
forró és piszkos helyen	10.—	„	11.—	„
és ezen felül 20% pótlék				
gipsztáblafalazóknak	9.—	„	10.50	„
parafakőfalazóknak	10.—	„	11.50	„
könyvvél bíró állványozóknak	7.—	„	9.50	„
vasbetonspannolóknak	8.50	„	10.—	„
vasbetonkeverőknek	7.—	„	8.50	„
férfi napszámosoknak	6.—	„	8.50	„
asszonyoknak és 14—16 éves fiúknak	4.—	„	6.—	„
kubikusoknak saját szerszámmal	7.—	„	9.—	„

Pótlékok. A napi 9 $\frac{1}{2}$ órán túl végzett munkáért 30% pótlék jár. Éjjeli munkáért esti 7—12 óráig egész napi, 9 $\frac{1}{2}$ órai bér fizetendő. *Vámvonalon kívül* végzett munkáknál a szakmunkások tényleg fizetett villamosköltségüket igényelhetik.

□ □

□ □

A munkaügyi bíraskodás reformja — a békéltető bizottságok visszaállítása. A kormány engedve az iparosság kívánságának, 9180/1920. M. E. számú rendeletével revízió alá vette a munkaügyi bírósági intézményt s lehetővé tette a békéltető bizottságok fakultatív működését. A rendelet a Budapesti Közlönynek október 29-én kiadott 249. számában jelent meg. Főbb intézkedéseit az alábbiakban ismertetjük:

A rendelet hatályon kívül helyezi az 1918. IX. néptörvény,

valamint az ennek alapján kibocsájtott rendeleteket és a munkaügyi bíróság eljárási szabályait újból állapítja meg.

A munkaügyi bíraskodás alá tartoznak — tekintet nélkül tárgyuk értékére — mindazon perek, melyek az ipari munkaadók és a velük szolgálati viszonyban álló segédek, tanoncok, munkások és tisztviselők között, ugyanzintén ugyanegy üzemben levő munkavállalók között a szolgálati szerződésből merülnek föl.

Munkaügyi bíróság a kir. járásbíróság; Budapest egész területére nézve a budapesti központi kir. járásbíróság.

A munkaügyi bíraskodás alól kivételnek azon tisztviselőknek a pereit, akik fizetésüket havonként vagy ennél is hosszabb időszakoként kapják, ha évi javadalmazásuk összege a mellékjavadalmazások nélkül évi 60,000 koronát meghalad.

Azok az iparosok, akik valamely ipartestület tagjai, ugyanzintén az ezeknél alkalmazott segédek és tanoncok, a szolgálati viszonyból származó követeléseiket az illető ipartestület békéltető bizottsága elé vihetik mindaddig, amíg egyikük a követelés tárgyában a keresetet a munkaügyi vagy a községi bíróságnál elő nem terjesztette.

A békéltető bizottságnak jogerős határozata, valamint az előtte megkötött egyezségről fölvett jegyzőkönyv végrehajtható közokirat, amelynek alapján a végrehajtást az iparhatóság rendeli el és az közigazgatási uton a közadók behajtásának módjára történik.

Az ipartestület határozatával eldöntött ügyet a meg nem elégedő fél a határozat közlésétől számítandó *nyolc nap alatt* a munkaügyi bíróság elé viheti. A nyolc napi záros határidőnek elmulasztása miatt igazolásnak van helye.

A rendelet többi szakasza a munkaügyi bíróság eljárása, az ülnökök bejelentése és igénybevételére vonatkozó szabályokat tartalmazza. Érdekes ténykényt állapítjuk meg, hogy az ülnökök igénybevétele — ami a munkaügyi bíróságnak szakbíróság jellegét adná meg — nem kötelező. A bíróság csak akkor rendel ki ülnököket, ha ezt valamelyik peres fél kívánja s ha a 20 korona ülnöki díjat nyomban lefizeti. Egyébként a munkaügyi bíróság egyes bíróságként jár el.

A munkaügyi bíróságnak ülnökök közreműködésével hozott ítélete ellen nincs helye föllebezésnek, ha a per tárgyának értéke ezer koronát meg nem halad. Egyéb perekben beadott föllebbvitel esetén a törvényszék tanácsa ülnökök közreműködése nélkül nyilvános előadás alapján határoz.

Az építőmesterek ipartestületének előjárósága november 4-iki ülésén úgy határozott, hogy a békéltető bizottságot január elején állítja föl.

□ □

□ □

Az ácsipartestület megalapítása. A budapesti ács-mesterek és ácsiparosok kari érdekeik hathatósabb védelme és fejlesztése céljából elhatározták, hogy a közös ipartestületből kiválnak és teljesen önálló ácsipartestületet létesítenek.

Az alakuló közgyűlést *Goreczky Zsigmond* IV. kerületi előjáró december 14-ére hívta össze, amikor az ácsmunkaadók csaknem teljes létszámban jelentek meg. A közgyűlés ünnepélyes keretek között folyt le, melyen a kereskedelmi és iparkamara *dr. Kemény Dezső* kamarai titkárral képviseltette magát.

Miután *Goreczky Zsigmond* megállapította, hogy az önálló ipartestület alapításához megkívánt törvényes kivánságok minden tekintetben teljesítve vannak, az ácsipartestületet megalakultnak jelentette ki, mely az előterjesztett alapszabályokat nyomban letárgyalta. A tagok nevében *Czipauer János* köszönetét fejezte ki *Goreczky Zsigmond* előtt az ipartestület megalakítása körül kifejtett fáradozásáért.

□ □

□ □

A mérnöki és építészeti munkák díjszabása dolgában a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet nagyválasztmánya ez évi november hó 12-én tartott ülésében újabb határozatot hozott, amidőn kimondotta, hogy:

1. A nagyválasztmánynak az 1909. illetve 1912. évi díjszabás egyes határozmányai módosítása tárgyában hozott eddigi határozatai, így az 1920. évi február hó 20-iki s ugyanezen évi április 16-iki üléseiben elfogadott határozatok hatályon kívül helyeztetnek.

2. Az 1909. illetve 1912. évi díjszabás mindamaz eredeti díjtételeire nézve, amelyek nem a „költségösszeg bizonyos százalékaival“ való elszámolás rendszerén alapulnak, hanem — miként pl. az időszerint, a hosszegység, a területegység alapján, a darabonként vagy esetenként stb. való díjazásnál — az egységre eső díj összegszerű nagysága van a díjszabásban megállapítva: emez eredeti díjtételek értékük tiszszeresére emeltetnek.

Ez alól kivételt képeznek egyes oly vegyészeti vizsgálatok, amelyeknél különlegesen költséges vegyszerek alkalmazása szük-

séges, továbbá az 1909. illetve 1912. évi díjszabás II. 11. pontjában felsorolt munkák (másolatok készítése és összeolvasása), ha az ezekkel járó, számlákkal igazolható készkiadások az eredeti díjtételek tízszeresével nem egyeztethetők össze, ily esetekben a díjszabás a ténylegesen felmerülő készkiadások figyelembe vételével a tízszeres díjtételnél magasabbra is emelhető.

3. Kisebb megbízások, illetve munkák, még hogyha azok a költségösszeg bizonyos százalékaival való elszámolás rendszerébe beilleszthetők volnának is, a mérnök vagy építész kivánságára az időszerinti díjszabás alapján számolandók el.

4. Az 1909. illetve 1912. évi díjszabás I. 10. pontjában, valamint a „Meghatalmazás“-minta 7. pontjában foglalt törvényidézetek helyett az 1911. évi I. törvénycikk 767—788. szakaszai és 1912. évi LIV-ik törvénycikk értendők.

5. A nagyválasztmány ajánlja, hogy amennyiben felmerülő esetben a felek a díjazásra nézve nem tudnának megegyezni, véleményért forduljanak az elnökség útján az Egylet *díjszabás-tanácsadó bizottságához* amely bizottság hivatva van esetről-esetre díjszabási kérdéseket elbírálni és azokban tanácssal szolgálni.

□ □ □ □

Tanoncszabadítás. Mindazon tanoncokat, kiknek szerződése január hónapban lejár, már most kell az ipartestületnél szabadításra bejelenteni. Minden egyes tanonc részére külön szabadulási bejelentést kell kiállítani, melyben a *tanoncnak a mesteriségében tanusított előmenetelét* (jó vagy kielégítő) föl kell tüntetni.

A bejelentéshez csatolni kell a tanoncnak születési és a tanoncidő alatt végzett iskolai tanulmányairól szóló bizonyítványait.

□ □ □ □

A kőművesmesterek stb. ipartestületének közgyűlése. Dr. Kálmán László iparhatósági biztos a kőműves-, ács- és kőfaragómesterek ipartestületét december 8-ára közgyűlésre hívta össze, hogy ezen ipartestület az elnökségét és előjáróságát megalakíthassa. Minthogy azonban a tagok nem jelentek meg határozatképes számban, a közgyűlés újabb ideje december 19-én vasárnap délelőtt 10 órára tüzetett ki.

A közgyűlés után a megválasztott előjáróság nyomban megtartotta alakuló ülését.

A vezetőség a következőleg választotta meg.

Elnök: Czipauer János

Szakosztályi elnökök

egyszersmind ipartestületi alelnökök:

Stultcz Ferenc Sramó Lajos Antony Rudolf

Ügyvezető alelnök: Markó Elek

Pénztáros: Schaffer Ferenc

Előljárási rendes tagok.

Kőműves mesterek:

Barna István	Kovacssek Ferenc	Schaffer Ferenc
Csányi Pál	Lukács György	Schally József
Csernek Pál	Nagy István I.	Szeile János
Gogel János	Nagy Sándor	Szvetics József
	Piszter Vince	

Ács mesterek:

Antony Antal	Gregersen Nils	Marton László
Czipauer László	Horváth József	Popper Zsigmond
Szalay Sándor	Wellisch Mór	

Kőfaragó mesterek:

Gerenday Béla	Müller Rezső	Pál Mátyás
Laendler László kőfaragó iparos		

Előljárási póttagok

a kőműves szakmából:

Kolény Rezső	Kiss Ede	Könyves Kálmán
Gyurinovits János	Nagy István II.	Szathmáry Géza
Facsó János	Cziglina Géza	

az ács szakmából:

Helmrich János	Boros József	Koncz Károly
	Riedl József	

a kőfaragó szakmából:

Pfeffermann János	Tertsch Antal
-------------------	---------------

Számvizsgálók:

Dancs László	Kecse Nagy Sándor	Král Ferenc
--------------	-------------------	-------------

Házilag (regie-) munkák elszámolása.

A piaci árakat kutató bizottság jelentése 1920 december hó elején.

Általános feltételek.

I. *Rendes munkaidő díjazása.* A munkahelyen a napi rendes munkaidő $9\frac{1}{2}$ óra. A napi munkaidő megkezdése után, illetve befejezése előtt egyik munkahelyről a másikra történő kiküldetés esetén az uton töltött idő felszámíttatik.

II. *Tűlórák díjazása.* a) A rendes munkaidő után este 8 óráig teljesített munkáknál 30%-kal, éjjeli munkák esetén a munkabérek 100%-kal növekednek.

b) *Allásolók* után nappali időben a rendes munkaidő előtt vagy után, valamint a szünórák alatt teljesített munkáért 50%, este 8 órán túl 100% felülfizetés jár.

III. *Utazási idő.* a) A munkások azon ideje, melyet az anyagok vagy szerzőmunkák oda- és visszaszállításával eltöltenek, rendes munkaidőnek számít.

b) *Vámon kívüli munka* esetén 20% pótlék jár; ennek ellenében a munkások uton töltött ideje nem számítható fel.

c) *Vidéki munkákhoz* kiküldött munkások oda- és visszautazással eltöltött ideje a rendes munkaidőre járó egyszerű órabérrel díjaztatik.

IV. *Utazási költség.* a) *Vámon belüli munkáknál* a munkások után csak a munkaidő közben történő kiküldetések alkalmával felmerült villamos költség számítható föl.

b) *Vámon kívüli munkákhoz* a munkások által a naponként igénybe vett villamos költség minden utnál felszámítható.

c) *Vidéken levő munkákhoz* a munkások oda- és visszautazási költségei felszámíthatók. 6 hétig vagy ennél hosszabb ideig tartó vidéki munkáknál a munkások időközi hazautazása külön megállapodás tárgyát képezi.

V. *Regieköltség és haszon* 1. a munkabérek, 2. a szállított és fölhasznált anyagok, valamint a tényleges fuvarozási költségek, 3. az iparos munkák után számítható föl.

1. A tényleges munkabérek után — betegsegélyző járulék, balesetbiztosítási díjak és üzleti költségeikért — legfeljebb 30%, haszon fejében legfeljebb 15%, összesen tehát legfeljebb 45% számítható fel.

2. A szállított és fölhasznált anyagok, valamint a fuvarozási költségek után felszámítható:

a) *Ha az anyagot az építőmester (építőiparos) szerzi be*, akkor α) nagy munkák esetében, amikor az egész munka- és anyagszállítás házi kezelés mellett végeztetik, az anyag- és fuvarozási számla 20%-a,

β) közepes munkák esetén, amikor a munkának csakis egyik, de tekintélyes része (cca 50%-a) végeztetik házi kezelésben, az anyag- és fuvarozási számla 30%-a,

γ) kis munkák esetében pedig az anyag- és fuvarozási számla 40%-a számlázható regieköltség és haszon címén.

b) *Ha az anyagot az építető bocsájtja rendelkezésre*, kezelési költség címén az anyagnak a leszállításkor érvényes napiáron számított beszerzési értéke után — az anyag mennyiségéhez mérten — 5–10% számítható fel, még pedig kis mennyiségek esetén a magasabb, nagy mennyiség esetén az alacsonyabb %-tétel.

d) *Az építőmester (építőiparos) által szállított anyag* a szállítás napján érvényes beszerzési napiárak alapján számlázandó az α , β , γ pontok alatt megállapított regieköltség és haszon hozzáadásával.

3. *Egyéb iparosmunkák utáni haszon.* Ha az építőmester (építőiparos) mint fővállalkozó oly munkákat számláz, melyeket más iparosok által végeztetett és ezeknek egységárai alapján számol el, a fővállalkozó regie-költség és haszon címén az alvállalkozó iparosok számláinak végösszege után a számlák nagysága és a jótállási kötelezettség minemisége szerint 15–20%-ot számíthat fel.